

СИНТЕТСКО ПОСЛАНИЕ ЗА LIBER RESH

Frater IAO131

Liber Resh е еден од најкратките ритуали на Телема, бидејќи не се потребни повеќе од неколку минути за да се изведе. Забуната настанува кога сфаќаме колку овој навидум едноставен ритуал е всушност многу сложен и слоевит. Овој есеј има за цел да ги собере и синтетизира многуте разновидни информации за ова обожување на сонцето, преземени од многу извори наведени подолу. Поголем дел од текстот во продолжение не е мој, но преземени се релевантни информации, на места видоизменети, и ставени се на нивно соодветно место.

Потекло на ритуалот: Aleister Crowley е доведен до Стелата #666 или Стелата на Откровението од стана на неговата сопруга Rose Crowley во музејот Boulaq во Каиро 1904 година. Парафразите на хиероглифите од стелата поместени во Книгата на Законот се основата за Liber Resh. Crowley дал да се направи превод од страна на египтологот Bugsch Bet во 1904 година и повторно од страна на Sir Alan Gardiner и Battiscombe Gunn во 1912 година, што неизбежно доведува до одредени разлики на имињата во преводите.

Насловот: Вистинското име на овој ритуал е “Liber Resh vel Helios” или Книга Реш на Сонцето. Helios е грчката персонификација на Сонцето и Хелиополис бил древен египетски град каде Атум, сложено соларно божество, било обожувано заедно со Хорус и подоцна Ра-Херакти (Ra-Hoor-Khuit) кои обајцата се исто така соларни божества. Реш е хебрејска буква со бројна вредност 200, со што оваа е Книга 200. Реш значи “Лице” или “Глава” на хебрејски што може да се однесува буквално на главата или на главата од пенисот, во смисла на генеративна моќ. Реш е зададен за “Сонцето” 19-тиот Клуч на Таротот на кој исто така му е зададена планетарната енергија на Сонцето, двојно засилувајќи ја врската помеѓу Реш и Сонцето.

Општи информации: За ритуалот се вели дека се изведува стоејќи на раскрсницата помеѓу Самек и Пе на Дрвото на Животот (како да е поставено на подот). На овој начин Исток е Тифарет, Југ е Нецах, Запад е Јесод, и Север е Ход. Оваа положба имплицира урамнотежување на 4-те елементи со 4-те положби на сонцето (Зора, Пладне, Самрак, Полноќ) и 4-те годишни времиња (пролет, лето, есен, зима). Рамнотежата е од исклучително значење за Делото и значи дека аспирантот треба редовно да ги изведува сите 4 обожувања на Сонцето со цел правилно да ги урамнотежи соларните плими и енергија воопшто. Ритуалот ги содржи самите обожувања на Сонцето на неговите соодветни страни а исто така и обожување од парафразата на хиероглифите од Стелата на Откровението. Четирите обожувања од Liber Resh се средство за инвокација, соединување и поистоветување со Богот Сонце во неговите 4 основни облици. Да се обожува значи да се чувствува некое Божество а да се повикува значи да се повикува силата на некој Бог и да се воздигнува до Божественото. Да се обожува Сонцето во неговите 4 страни е да се потврди дека тоа всушност не умира ноќе како што се мислело порано. Ова е значајната промена од Еонот на Озирис во Еонот на Хорус: како што Еонот на Озирис работел со формулата на умирачки бог (Исус, Кришна, Озирис, Квецакоатл, Адонис итн) при што Сонцето ја претставувало смртта и повторното раѓање на сопството, Еонот на Хорус потврдува дека Сонцето е вечно и постојано и дека ние сме тие кои се вртиме околу него. Ова е значајно, бидејќи ние исто така сме ѕвезди, според Liber AL I:3, и сме едни, индивидуални и вечни кои сме постоеле, постоиме и ќе постоиме.

Цел: Aleister Crowley запишал во своите Исповеди: “Целта на оваа пракса е најпрвин аспирантот во редовни интервали да се потсетува на Големото Дело; второ, да се доведе во свесен личен однос со центарот на нашиот систем; и трето, за напредните студенти, да се воспостави вистински магиски контакт со духовната енергија на Сонцето и оттаму да се црпе енергија.” Првата цел на праксата е дисциплина на умот. “Центарот на нашиот систем” е едноставно Сонцето, центарот на нашиот сончев систем. Исто така, во Liber Aleph се вели “Не занемарувај ги четирикратните Обожувања на Сонцето во неговите четири Стојалишта, затоа што со нив го потврдуваш своето место во природата и нејзините Хармонии.”

0. Овие се обожувањата кои треба да ги изведуваат аспирантите кон А. . . А. . . :

1. Нека го поздравува Сонцето во зората, свртувајќи го лицето на Исток, давајќи го знакот на својот степен. И нека каже гласно:

Те поздравувам Тебе, Ти кој си Ра во Твоето издигнување, Ти кој си Ра во Твојата сила, кој патуваш по Небото во Твојата лаѓа во Часот на Сончевиот Изгрев. Тахути стои на клунот во Својот сјај, Ра-Хоор се наоѓа на крмата. Те поздравувам Тебе од Домот на Ноќта!

Секој стих го опишува стојалиштето на сонцето и неговата особина во одреденото стојалиште. Во овој случај, Ра се издигнува како сонцето кога изгрева и негова особина е “сила.” Аспирантот во ова стојалиште е свртен на Исток, во насока на Тифарет. Ова исто така се однесува и на Пролетната четвртина од годината.

Знак на степенот: Четирите Знаци на L. V. X. , или Знак на Крстот (Знак на Убиениот Озирис) кој е Знакот на Кабалистичката Сефира Тифарет (од степенот 5°=6°).

Ра: Ра е Сокологлавиот бог на Сонцето на Египјаните кој имал и многу други имиња и кој во еден период бил обожуван како Врховно Божество во Хелиополис (и на други места). Хиероглифот за Ра е отворена уста, испружена рака и Бог што седи со сонце и Уреус на неговата глава. Изгрејсонцето може лесно да се набљудува како отворање на устата (“Устата” исто така се однесува на Пе која владее со Марс и 16-тиот Тарот Клуч: Кулата) со светлосни раце испружени нанадвор. Од многу Египетски слики на сонцето може да се види дека сончевите зраци се прикажани како раширени раце. Уреусот е стилизирана, исправена кобра која може да се види на челото од многу соларни божества (и Свештеникот на Гностичката Миса); тоа е симбол на сувереност, кралство и божественост заедно со другите атрибуции на змијата воопшто (вечност/бесмртност, змиска моќ/Кундалини, трансформација, мудрост, итн.). Бац вели дека “со дејство на богот Кепера, кој го предизвикува овој резултат преку изговарање на своето сопствено име” а Кепера (или Кефра во Liber Resh) му претходи на Ра во нејзиното стојалиште на Полноќ.

“сила:” Сила е името на 5-тата Сефира, Гебура со која владее Марс, со што повторно се појавува референцата за “уста”. Ова го покажува влијанието на Марс врз изгревањето на сонцето; Хорус бил сметан за војнички бог, а исто така и персонификација на Сонцето.

“лаѓа:” Лаѓа е брод, кој се однесува на Сонцето. Лаѓата е брод Сектет: “Сек” значи она кое собира и врзува меѓу себе наспроти нешто, “Те” означува печка или топлина, а последното “Т” е нормален завршеток на именки. “Тет” исто така означува стабилност

и траење. Оттука, лаѓата е топол, стабилен и концентриран/собран брод на Сонцето. Лаѓата на сонцето исто така може да се набљудува како аналогна на Кочијата од Таротот.

Тахути: или Тот, е Богот на Мудроста и магијата со глава на Ибис, основач на хиероглифското писмо, писар на Боговите, и пронаоѓач на Таротот (или Книгата на Тот). Негови паралели се Хермес и Меркур во Грчката и Римската митологија, соодветно. Тој седи напред, на праецот или клунот од бродот. Една древна химна од папирусот на Ани (Египетската Книга на Мртвите) вели “Тот стои на клунот од твојот брод, поразувајќи ги твоите непријатели.”

“сјај:” Сјај е името на 8-мата Сефира, Ход со која владее Меркур. Оттука “Тахути стои во својот сјај” ги покажува неговите нормални Меркуровски атрибуции на Сефирата Ход.

Ра-Хоор: е друго име за Хорус кое значи “куќата на Ра.” Ра-херакти било синхронистичко соларно божество на египјаните во еден период, а Ра-Хоор-Куит е божеството прикажано како стои спроти Анк-аф-на-Консу од Стелата на Откровението. Ра-Хоор е суштината или движечката моќ на Сонцето. Папирусот на Ани понатаму вели “Го видов Хорус на крмата и Тот како дејствува под негова команда” со што понатаму се покажува симболизмот на Ра како кормилар и Тот како чувар и водич.

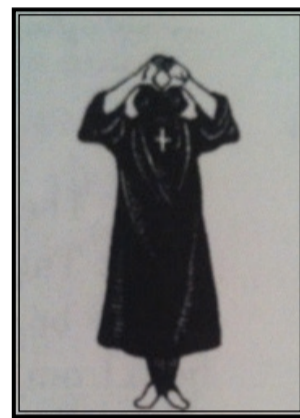
ЗАБЕЛЕШКА: Ра-Хоор напишано на Хебрејски како RA-HVVR = 418.

2. Исто така на Пладне, нека го поздравува Сонцето, свртувајќи го лицето на Југ, давајќи го знакот на својот степен. И нека каже гласно:

Те поздравувам Тебе, Ти која си Ахатор во Твојот триумф, Ти која си Ахатор во Твојата убавина, која патуваш по небото во Твојата лаѓа во Часот на Сончевиот Зенит. Тахути стои на клунот во Својот сјај, Ра-Хоор се наоѓа на крмата. Те поздравувам Тебе од Домот на Утрото!

Секој стих го опишува стојалиштето на сонцето и неговата особина во одреденото стојалиште. Во овој случај, Ахатор триумфира како што светлината на Сонцето победува над темнината од ноќта во неговиот зенит или на пладне; својството на победничкото сонце е “убавина.” Аспирантот е свртен на Југ, во правец на Нецах на ова стојалиште. Ова исто така се однесува на Летната четвртина од годината.

Знак на степенот: Знакот на Оган на 4°=7 степен, кој е Елемент што се однесува на Кабалистичката Сефира Нецах, кој исто така се вика и Знак на Божицата Тум-еш-Неит.

Ахатор: позната и како Хет-Херт, Хет-херу или Хатор, што во превод значи “дом или куќа на Хорус.” Таа исто така била позната и како “мајка на Светлината” и била небесна божица воопшто, но исто така била сметана и како сончева и лунарна божица. Таа е еден аспект на Изидата како Големата Мајка и се однесува исто така на Нуит. Ахатор понатаму го претставува небото од источниот до западниот хоризонт. Како симбол на небесната крава која го родила универзумот, ја обожуваме на пладне со цел да го почитуваме нејзиното дело во неговиот полн сјај. Таа често пати била претставена, многу соодветно, како качена на брод, затоа што водата била нејзин елемент. Хатор исто така била божица на убавината. Папирусот на Ани ја споменува Ахатор со следнава реченица: “О ти прекрасно суштество, кое се обновува себеси во твоето годишно време во облик на Диск во мајка ти Хатор.” Соларниот диск често пати е претставен меѓу нејзините рогови. Ахатор како божица на убавината е во сооднос со Венера која често е поврзана со елементот Оган; Crowley напишал во Книга 4, “Древните иницијанти, кои живееле во земји чија крв била водата на Нил и Еуфрат, го поврзувале Југот со врелина која го суши животот, и ја колнеле таа страна од светот каде сончевите стрели биле најсмртоносни.” Исто така, “АХА” напишана на Хебрејски има вредност 7 што е бројот на Венера (Crowley напишал лирска претстава “АХА!” со поднаслов, “Седумкратната мистерија на неискажливата Љубов ...” Хатор е исто така ставена во Сефирата Нецах во col. XIX од Liber 777.

“триумф:” Триумфот овде се однесува на победата на Сончевата Светлина врз Темнината. “Триумф” е исто како и “Победа” што е името на 7-мата Сефира, Нецах која дополнително ги поврзува Ахатор и ова стојалиште со Венера.

“убавина:” Божиците на убавината како што се Ахатор, Афродита, Венера итн се вообичаено зададени на Нецах со кој владее Венера. Убавина е исто така името на 6-тата Сефира, Тифарет, со која владее Сонцето.

3. Исто така на Зајдисонце, нека го поздравува Сонцето, свртувајќи го лицето на Запад, давајќи го знакот на својот степен. И нека каже гласно:

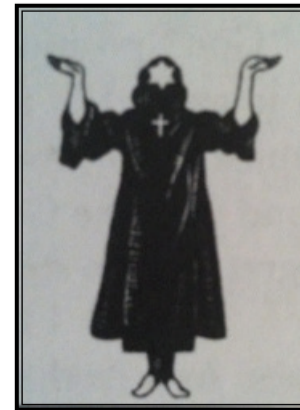
Те поздравувам Тебе, Ти кој си Тум во Твоето заоѓање, Ти кој си Тум во Твојата радост, кој патуваш по небото во Твојата лаѓа во часот на Сончевиот Залез. Тахути стои на клунот во Својот сјај, Ра-Хоор се наоѓа на крмата. Те поздравувам Тебе од Домот на Денот!

Секој стих го опишува стојалиштето на сонцето и неговата особина во одреденото стојалиште. Во овој случај, Тум заоѓа како што заоѓа сонцето и негова особина е “радост”. Аспирантот е свртен на Запад, во правец на Јесод на ова стојалиште. Ова исто така се однесува на Есенската четвртина од годината.

Знак на степенот: Знакот на Воздух на 2°=9° степен, кој е Елемент зададен на Кабалистичката Сфера Јесод, што исто така се нарекува и Знак на Богот Шу кој го држи Небото.

Тум: Исто така познат и како Атум, тој бил првобитниот Господар на Градот на Сонцето, Хелиополис, претходник на Ра. Неговото име значело “да се биде целосен” или “да се заврши” засилувајќи го сознанието дека Сонцето кое заоѓа го комплетира денот. Споменат е во папирусот на Ани каде се вели, “Јас сум Атум кога бев сам во Нун, и јас сум Ра кога тој изгреа, кога тој почна да владее со она што го направи.” Тум исто така е претстава и на “стар бог, кој станал уморен,” таткото на Ра. Во преводот од Boulaq е напишан како “Тоум,” што потсетува на англискиот збор “tomb,” (“гроб”) и како да имплицира дека Сонцето кое заоѓа заминува во гроб во текот на ноќта. Атум е исто така многу сличен со англискиот збор “autumn” (“есен”) кога сончевите зраци стануваат сè послаби, помеѓу врелото лето и студената зима.

“радост:” Радоста може да се каже дека припаѓа на Тифарет 6-тата Сефира на Сонцето.

4. Најпосле, на Полноќ, нека го поздрави Сонцето, свртувајќи го лицето кон Север, давајќи го знакот на својот степен, и нека каже гласно:

Те поздравувам Тебе, Ти која си Кефра во Твојата скриеност, Ти која си Кефра во Твојата тишина, која патуваш по небото во Твојата лаѓа во Часот на Полноќта.

Тахути стои на клунот во Својот сјај, Ра-Хоор се наоѓа на крмата.

Те поздравувам Тебе од Домот на Вечерта!

Секој стих го опишува стојалиштето на сонцето и неговата особина во одреденото стојалиште. Во овој случај, Кефра е скриена исто како што Сонцето е скриено од нашиот поглед на Земјата во тек на полноќта; особината на сонцето во оваа четвртина е “тишина.” Аспирантот е свртен на Север, во правец на Ход во ова стојалиште. Ова исто така се однесува на Зимската четвртина од годината.

Знак на степенот: Знакот на Вода од 3°=8° степен, кој е Елементот припишан на Кабалистичката Сефира наречена Ход, кој исто така се нарекува и Знак на Божицата Аурамот.

Кефра: позната и како Кепра, Кепри, Кепери; светиот скарабеј на Древните Египјани чие име значи “оној што постанал” или “само-создаден,” оттука бог што воскреснува. Поголемиот дел од Египетските слики ја прикажуваат Кефра како го тркала дискот на сонцето низ подземниот свет додека Ра да се појави на источниот хоризонт со доаѓањето на секоја зора. Во Папирусот Nashkehm се вели, “во дванаесеттиот час на ноќта, Ра влегува во границите на длабока темница. Во овој простор богот се раѓа во обликот на Кепера.” Повеќе не е Ра тој што се гледа на бродот, туку бубачка која стои во центарот.

ЗАБЕЛЕШКА: Кефра понекогаш е претставена и едноставно како скарабеј, често пати со Сонцето во нејзината уста.

“скриеност:” Кефра е скриена како што Сонцето е привидно скриено на полноќ.

“тишина:” Зборот “тишина” се однесува на богот на тишината, Харпократ или Хоор-пар-краат. Хоор-пар-краат е тивката, пасивна половина од Херу-ра-ха (Хорус) додека Ра-хоор-куит е надворешната, активна половина, покажувајќи го овој аспект на Сонцето како сличен на Хоор-пар-краат аспектот на Хорус. Папирусот на Nesi-Khensu за Кефра вели дека е “непозната и поскриена од другите богови, која се сокрила себеси од она што произлегува од неа.”

5. И по секој од овие призиви ќе го дадеш знакот на тишината, а потоа ќе го изведеш обожувањето онака како што си подучен од твојот Супериор. И потоа ќе се повлечеш во света медитација.

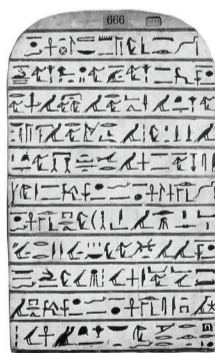
Општо е познато дека “обожувањето онака како што си подучен” се однесува на Liber AL III:37-38:

*Единство потполно искажано!
Ја обожувам мојта на твојот здив,
Врховен и страшен Богу,
Кој чиниш боговите и смртта
Да треперат пред Тебе:
Јас, јас те обожувам!*

*Светлината е моја;
нејзините зраци Ме проникнуваат:
направив тајна врата Во куќата на Ра и Тум,
На Кефра и на Ахатор.
Јас сум твојот Тебанец, О Менту,
Пророкот Анк-аф-на-консу!*

*Појави се на тронот на Ра!
Отвори ги патеките на Ку!
Осветли ги патеките на Ка!
Патеките на Кабс проаѓаат
Да ме вознемират или смират!
Аум! нека тоа ме исполни!*

*Со Бес-на-Маут си удирам гради;
Со мудрата Та-Нех магија своја ткаам.
Покажи ја твојата ѕвездена величественост,
О Нуит!
Покани ме во твојата Куќа да битисувам,
О крилеста змијо на светлината, Хадит!
Биди со мене, Ра-Хоор-Куит!*

6. Исто така е уште подобро ако при овие обожувања го преземеш Божествениот облик на Оној што го обожуваш, како да си соединет со Него во обожувањето на Она што е над Него.

7. На тој начин секогаш ќе бидеш свесен за Големото Дело кое си се нафатил да го изведеш, и со тоа ќе бидеш зајакнат да истраеш сè до постигнувањето на Каменот на Мудроста, Summit Wopit-от, Вистинската Мудрост и Совршената Среќа.

превел: Frater SiLveSteR